सर्गः ४ वार्षिकं संजहारेन्द्रो धनुर्जैत्रं रघुर्दधौ। प्रजार्थ साधने तौ हि पर्यायोद्यतकार्मुकौ ॥ १६ ॥ पुण्डरीकातपत्रस्तं विकसत्काशचामरः। ऋतुर्विडम्बयामास न पुनः प्राप तच्छ्रियं ॥ १७ ॥ प्रसाद सुमुखे तस्मिंश्चन्द्रे च विशदप्रभे। तदा चक्षुष्मतां प्रीतिरासीत्समरसा द्वयोः ॥ १८ ॥

वार्षिकमिति। इन्द्रः वर्षासु भवं धनुः संजहार रघुः जयशीलं धनुर्दधौ यस्मात् इन्द्ररघू प्रजायाअर्थस्य साधने पर्यायेण उद्यते कार्मुके धनुषी याभ्यां तौ भवतःस्म ॥ १६ ॥ पुण्डरीकेति। शरदृतुस्तं रघुं विडम्बयामास अनुचकार रघोः सदृशं रूपं चकारत्यर्थः परन्तु तस्य रघोः शोभां न प्राप किं० ऋतुः पुण्डरीकं सितकमलमेव छत्रं यस्य सः पु० किं० विकसन्तः काशाएव चामरं यस्य सः ॥ १७ ॥ प्रेति। तदा द्वयोरघुचन्द्रयोः चक्षुष्मतां प्रीतिः समरसा तुल्यानुरागा आसीत् कस्मिन्सति प्रसादेन सुष्ठु मुखं यस्य सः तस्मिन् रघौ पुनः विशदा निर्मला प्रभा यस्य सः तस्मिन् चन्द्रे सति ॥ १८ ॥